

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Må retten til en fritagelse for merværdiafgift på udførsel af varer (artikel 146 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem) (»momsdirektivet«) gøres betinget af, at varerne først skal henføres under en særlig toldprocedure (§ 66 Zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty) (§ 66 i lov nr. 235/2004 om merværdiafgift)?
- 2) Er sådan en national lovgivning tilstrækkelig begrundet i henhold til direktivets artikel 131 som en betingelse for at hindre afgiftsunddragelse, -undgåelse eller -misbrug?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 4. maj 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-304/18)

(2018/C 221/15)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom⁽¹⁾, artikel 8 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom⁽²⁾, artikel 8 i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom⁽³⁾, artikel 8 i Rådets afgørelse 2014/335/EU⁽⁴⁾, artikel 6, 10, 11 og 17 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89⁽⁵⁾, artikel 6, 10, 11 og 17 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000⁽⁶⁾ og artikel 6, 10, 12 og 13 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 609/2014⁽⁷⁾, idet den har afvist at overdrage traditionelle egne indtægter for i alt 2 120 309,50 EUR i forbindelse med afskrivningssskrivelse IT(07)08 917.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Af det materiale, som Kommissionen er i besiddelse af, og som består af de meddelelser og oplysninger, som Den Italienske Republik er fremkommet med under den administrative procedure, fremgår det, at de italienske myndigheder i 1997 i forbindelse med en kontrol til bekæmpelse af ulovlig handel med tobak, der er fremstillet i udlandet, konstaterede den omhandlede toldskyld, opførte den i et særskilt regnskab og efterfølgende meddelte debitor det skyldige toldbeløb. Henset til, at den omhandlede toldskyld blev opført i et særskilt regnskab (regnskab B) og ikke blev anfægtet, burde de italienske myndigheder straks have inddrevet den, hvilket de endnu ikke har gjort. De italienske myndigheder afventede udfaldet af de straffesager, der var anlagt mod skyldnerne, inden de iværksatte opkrævningsproceduren, som først blev afsluttet seks år efter, at toldskylden opstod og blev konstateret.

Told er Unionens egne indtægter, som skal opkræves af medlemsstaterne og stilles til Kommissionens rådighed. Medlemsstaternes forpligtelse til at fastlægge Unionens fordring på egne indtægter opstår, så snart betingelserne i toldbestemmelserne er opfyldt (fastlæggelse af det skyldige toldbeløb og af debitorens identitet).

Ifølge overdragelsesforordningen træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for, at de beløb, som svarer til de fastlagte fordringer, overdrages til Kommissionen. Medlemsstaterne er alene fritaget for at stille beløb svarende til de konstaterede fordringer til Kommissionens rådighed, såfremt disse beløb ikke har kunnet inddrives på grund af force majeure, eller når det af andre grunde, som ikke kan tilskrives medlemsstaterne, er definitivt umuligt at inddrive dem. En medlemsstat, som undlader at stille summen af de fastlagte egne indtægter til rådighed for Kommissionen, uden at en af betingelserne i overdragelsesforordningen er opfyldt, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EU-retten. Enhver forsinkelse af overdragelsen af de egne indtægter medfører, at den pågældende medlemsstat skal betale morarenter for hele forsinkelsesperioden.

Eftersom de italienske myndigheder i det væsentlige ventede seks år med at iværksætte proceduren for inddrivelse af det omhandlede skyldige beløb, og denne forsinkelse alene kan tilskrives de italienske myndigheder, kan Den Italienske Republik ikke gøre gældende, at den har truffet alle nødvendige foranstaltninger for, at de beløb, som svarer til de fastlagte fordringer, overdrages til Kommissionen. De italienske myndigheder har hele tiden nægtet at overdrage det fastlagte beløb til Kommissionen.

Kommissionen finder derfor, at Den Italienske Republik i det foreliggende tilfælde har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i afgørelsen om egne indtægter og artikel 6, 10, 11 og 17 (nu artikel 6, 10, 12 og 13) i overdragelsesforordningen.

-
- (¹) Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom af 31.10.1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT 1994, L 293, s. 9).
- (²) Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29.9.2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT 2000, L 253, s. 42).
- (³) Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7.6.2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT 2007, L 163, s. 17).
- (⁴) Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26.5.2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT 2014, L 168, s. 105).
- (⁵) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29.5.1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT 1989, L 155, s. 1).
- (⁶) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT 2000, L 130, s. 1).
- (⁷) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26.5.2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (omarbejdning) (EUT 2014, L 168, s. 39).
-